

عنوان مقاله:

تحقیقی بر کانسیت زندگی مشترک (CO-LIVE) در معماری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدرضا مستشاری - گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

یویا پروین - گروه معماری منظر، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

بحث مهاجرت، امروزه بحثی است که در هر بستر جغرافیایی بسیار رایج می باشد. برای افرادی که از کشور خود می خواهند مهاجرت کنند، و یا حتی کشور مهاجر پذیر و بحث برخورد با جامعه مهاجر. در اینجا، بحث اقتصاد و تامین نیازهای مهاجران با هزینه پایین یکی از موارد حائز اهمیت در برنامه ریزی امر سکونت مهاجرین می باشد. بحث زندگی مشترک به این معنا می باشد که ساکنان دارای فضاهای مشترک مانند آشپزخانه، نشیمن و ناهارخوری، در حالی که دارای یک اتاق خواب خصوصی و سرویس بهداشتی خصوصی هستند. منطقه مشترک، قطب اجتماعی واحدهای "زندگی مشترک" است که در آن ساکنان اجتماع می کنند، همکاری می کنند و از یکدیگر یاد می گیرند. این امر موجب کاهش هزینه ها شده، اما چالش هایی را نیز ایجاد می کند. چالش های مسکن برای مهاجران در دوران انتقال نیاز به بازنگری "زندگی مشترک" برای تازهواردان دارد. به عنوان یک شناسایی اولیه، اصول طراحی در واحد "زندگی مشترک"، ساخت و محدوده محصولات را برای ایجاد یک محیط مسکونی مشترک با یکپارچه سازی خدمات اجتماعی تعریف می کند. در این پژوهش سعیشده با مروری بر ادبیات این مفهوم و بررسی نمونه های موردی، به بررسی مفهوم زندگی مشترک در معماری بپردازیم.

کلمات کلیدی:

زندگی مشترک، مسکن، فضای مشترک، فضاهای عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125079>

